

DR. VÁCZI PÉTER

ügyvéd

tanszékvezető egyetemi docens

*(Széchenyi István Egyetem, Deák Ferenc
Állam- és Jogtudományi Kar, Alkotmányjogi
és Politikatudományi Tanszék)*

Győri szívvel

Győrben születtem, a győri tehetségeket gondozó Talentum Műhely tagja voltam, a nagymúltú Révai Gimnáziumban érettségiztem, mindezek után nem volt kérdéses, hogy egyetemi tanulmányaimat is Győrben fogom végezni. Bár tizenévesként vonzott a budapesti pezsgés, de azon döntésemet, hogy a győri jogi kart választom, soha nem bántam meg. Költői túlzás lenne állítani, hogy diákként élveztem minden másodpercét – éjszakai tanulások, tíz szigorlat, maratoni kollokviumok a Hédervári úti tanulmányi épületben –, azonban kétségkívül megérte: egy életre meghatározó élményt adott az itt töltött öt év. Érezhető volt, hogy a jogi képzés a közelmúltban indult újra Győrben, az iskolateremtő professzorok (Bihari Mihály, Kukorelli István, Lenkovics Barnabás, Földi András) pusztá jelenléte olyan rangot adott az oktatásnak, hogy az ismeretanyag szinte másodlagos volt: az oktatók kisugárzása, a velük való találkozás miatt érdemes volt előadásra járni.

A jogi pálya már egészen korán elkezdett vonzani, 10 éves koromban jelenttem ki először, hogy ügyvéd szeretnék lenni. Az okát máig nem tudom, hiszen családjunk, bár értelmiségi volt, de nem jogászok vettek körül (talán jobb is, így nem tudtak lebeszélni róla). A magánszféra vonzásában egyetemi tanulmányaim mellett gyakornoki állást kaptam a Menyhárt Ügyvédi Irodában, ahol Menyhárt József bölcs rutinja, Ádám ifjú lendületével ötvözve, megszerettette velem az ügyvédi pályát. A magánjog mellett ugyanakkor furcsa módon a közjog is vonzani kezdett, másodévből az Alkotmányjogi Tanszék demonstrátora és a Közjogi Kör tagja lettem (győri megteremtése Halmai Gábor és Papp Imre elévülhetetlen érdeme), ez a vonzalom pedig szintén tartósnak bizonyult. A Köztársasági Ösztöndíj, majd pedig a XXVII. Országos Tudományos Diákköri Konferencián az Állam- és Jogtudományi Szekció Alkotmányjog tagozatában végzősként elért II. helyezésem arra sarkallt, hogy ezt az irányt is tovább folytassam.

Diplomám kézhezvételét követően természetesen maradtam Győrben. Kirtartottam célom mellett, hogy ügyvéd legyek, így ügyvédjelöltként kezdtem el a nagybetűs életet, a jogi szakvizsga letételét követően önálló praxist alapítottam, mára pedig két városban – Győr mellett Tatán – tartunk fent irodát. Az ügyvédi léttel párhuzamosan pedig maga mellett tartott az egyetem. Doktoranduszként lehetőséget kaptam az oktatásra az akkori Közigazgatási és Pénzügyi Jogi Tanszéken, Patyi András vezetésével, akinek hiába fogadtam meg, hogy az alkotmányjogi „előéletem” nem fog átcsábítani az Alkotmányjogi Tanszékre, a sors máshogy döntött.

Hamarosan az Alkotmányjogi és Politikatudományi Tanszéken találtam magam, ahol PhD-disszertációm megvédését követően adjunktus, majd docens lettem, végül pedig – a nálam alkalmasabb kollégáim egyéb elfoglaltságai miatt – egyszer csak a tanszékvezetői székben találtam magam. Az oktatói-kutatói lét másfajta szakmai szabadságot adott, mint az ügyvédi munka, számos szakmai egyesületben vállaltam tagságot, tisztséget (a Magyar Alkotmányjogászok Egyesületének tagja, a Közigazgatási Eljárási Jogi Egyesület alapító tagja, a Közép- és Kelet-Európai Közigazgatás Tudományi Egyesület alapító tagja), illetve igyekeztem a tágabb társadalmi szerepvállalásomat is erősíteni (a Győr-Moson-Sopron Megyei Területi Választási Bizottság tagja, majd elnökhelyettese, a Győri Lions Alapítvány Felügyelőbizottságának tagja). Az egyetemi szférában lehetőségem van elmélyülni a jogelmélet eredményeiben, a folyamatos olvasás és önképzés magával vonja a tudományos publikációs tevékenységet is, főként a tisztességes eljáráshoz való jog témakörében. Jelenleg több tucat tudományos írást jegyzek számos hazai és nemzetközi színvonalas folyóiratban (köztük a kar által gondozott Jog–Állam–Politika hasábjain), mely szerencsés fogadtatásra talál a kollégák körében, számos hivatkozás érkezik rájuk.

A szakmai út nem lehetne egyenes stabil magánéleti háttér nélkül. A győri jogi karnak köszönhetően ismerhettem meg feleségemet, akitől két csodálatos fiam született. Laura, Róbert és Oberon jelentik a támaszt és a biztatást a hétköznapi napokban és a feltöltődést a hétvégéken.